

Encreuament de cultures al paradís del capitalisme

Hong Kong, el color dels diners

Siga quina siga l'activitat dels habitants de Hong Kong, tots tenen una obsessió: guanyar tants diners com puguem.

Ray detesta Hong Kong. Per a ell resulta impossible viure en un lloc on la gent dedica bàsicament el seu temps a la búsqueda i captura del dòlar. Com tants centenars de pakistanesos, hindús i altres immigrants, aquest americà va arribar a la colònia de la mar de la Xina atret per la febre dels diners. Ray fou un *freak*. El seu passaport està plagat d'encunys i visats de tot el món. L'hostal que administra, un apartament de 90 m², dona cabuda a nou dormitoris, la major part dels quals semblen autèntiques caixetes de mistos, fabricats amb planxes d'aglomerat: armaris habilitats amb llum i aire condicionat no aptes per a viatgers amb aprensió o propensos a la claustrofòbia.

A Hong Kong, cinc milions de persones es reparteixen l'escàs espai disponible a raó de 165.000 habitants per km². Les famoses *caixes de llumins* són el recurs més barat i habitual per als viatgers de pas i els turistes sense massa recursos.

La presència de Ray en l'hotel és contínua. Fa dos anys que hi viu i les seues eixides es limiten a la compra matutina i a algunes visites esporàdiques al Chonqin Mansion on es donen cita els camells i prostitutes de baixa categoria.

L'ambient de la Chonqin es pot tallar amb ganivet: grups de pakistanesos vestits amb el típic *salward* rivalitzen amb hindús en un edifici laberíntic, els corredors greixosos i passadisos plens de fem dels minúsculs establiments dedicats a la venda de roba barata i de petits aparells electrònics que acullen al llarg del dia. És, potser, el lloc on resulta més econòmic dormir. S'hi pot fer en qualsevol dels centenars de petits apartaments que ofereixen les seues caixes-dormitori en la península de Kowloon, annexa a l'illa. Això succeeix en l'extrem de Nathan Road, centre comercial de Hong Kong... Ací estan oberts, fins les deu de la nit, els comerços d'electrònica, vídeo, alta fidelitat, fotografia i, on un grup nodrit de dependents ben en-

sinistrats i elegantment vestits, tractaran de vendre els seus articles al més alt preu possible. Com que aquest no consta en cap lloc es fa imprescindible el regateig, el qual provoca l'exasperació dels venedors amb gestos de poca educació i simpatia... El turista ha de posar-hi molta atenció: a més de les diferències de preu —que es regulen segons com et veges de despistat—, hi ha un comerç consolidat de perfectes imitacions. Les garanties oficials hi constitueixen una exigència fonamental si no vols endur-te un gat per una llebre. Això no obstant, sempre hi ha un

esclatxa per a l'engany, impossible de reparar una vegada efectuada la compra i abonat l'import.

Hong Kong és un dels paradisos de les compres —juntament amb Singapur i Taiwan—, on qualsevol que no hi estiga aversat pot perdre el cap amb l'allau dels productes oferts i els seus preus.

Siga quina siga l'activitat dels habitants de Hong Kong, tots tenen la mateixa obsessió: guanyar diners. Joves vestits a la manera occidental imprimeixen un ritme frenètic a la vida dels carrers comercials i al metro de Hong Kong. En aquesta dèria

mercantil, la tecnologia també té el seu paper: busca-persones i telèfons portàtils els permet atendre qualsevol informació o tancar un tracte des dels llocs més inversemblants. Aquest moviment s'acreix pel desconcert que creen en els visitants el trànsit tan dens i l'arquitectura.

Al Central District, bancs i multinacionals es fan la competència amb els seus edificis futuristes que, per la forma i l'efecte dels seus murs-espill semblen engolir-se entre ells. És la zona més luxosa de la ciutat i el vianant recorre un urbanisme que no preveu cap possibilitat per al descans o l'oci. L'accés a edificis i avingudes es fa a través de ponts i passadissos, passatges de parets transparents i recintes amb aire condicionat. Mentre, a l'exterior, a 35°C i una humitat de 90% els tramvies, autobusos i els cotxes més cars del món semblen perdre's entre el *scalèxtric*, en els elegants centres comercials continua vivint-se en la febre de les compres i el consum.

Potser l'encant i la impressió de viure en aquest ambient es trenca en veure un captaire ajagut sota alguna passarel·la de Queen's Road arreplegant periòdics de les papereres, o un home rentant la seua roba en una font hipermoderna; res no ha de sorprendre el viatger de Hong Kong on els contrastos més dispars apareixen entre el vertigen de les imatges.

UNA CIUTAT DE CONTRASTOS

A poqueta nit a Causeway Bay on es troben les botigues i restaurants més cars, davant la mirada indiferent dels habitants de Hong Kong, les rates s'ensenyoren dels carrerons de servei on s'hi dipositen els poals atapeïts de les deixalles del menjar.

Mentre, a Nathan Road llueixen els neons de centenars de comerços i la gent es desplaça com si allò semblara una carrera sense fi, a Lomb Bock les famílies de refugiats i immigrants il·legals —procedents de la República Popular de la Xina— s'aumtueguen en el pitjor dels barris-dormitori de la colònia. És ací on es donen els més alts índexs de delinqüència que, per altra banda, no s'observa a la resta de Hong Kong.

Tant per part de les autoritats xineses com per les de Hong Kong, existeix un control ferri sobre la immigració. Són els *gurkas* britànics els que s'encarreguen de vigilar des dels alts dels Nous Territoris la frontera amb el país que rebrà el 1997 de mans britàniques la colònia cedida des de la infame guerra de l'opi, que va provocar la cessió a aquest país de l'illa i l'obertura

En primer terme, Aberdeen, barri flotant. En segon terme, edificis d'una de les moltes ciutats dormitori on viu el proletariat de la colònia.

CARLES SOLIS

de cinc dels seus ports al comerç exterior anglès. De tota manera, l'explotació d'immigrants il·legals –com a mà d'obra barata– és un fet denunciat ocasionalment per algun mitjà de comunicació.

En la ciutat on el color dels diners és el que més vist, el desenvolupament i el treball són constants. Torres amb potents focus il·lumina en la nit les obres, on homes perllats per la suor i màquines frenètiques combinen els seus esforços en la construcció d'un nou edifici. En barracons annexos, les brutes lliteres permeten el descans als obrers que han acabat el seu torn.

L'ALTRE HONG KONG

El 96% de la població de Hong Kong són xinesos, dels quals un alt percentatge no parla anglès. Actualment s'hi observa un increment de catòlics, tal com evidencia l'últim pressupost aprovat per a la construcció de 20 noves esglésies en tot el territori. Tanmateix, la tradició oriental roman viva en els costums i ambients de la colònia: a l'entrada de les cases, apartaments, fins i tot als bordells, entre el fem i les deixalles, els encensers de petits altars erigits als cultes ancestrals mantenen viva la flama taoista. També se'n poden observar als molls d'Aberdeen, ciutat flotant, on els joncs són utilitzats tant per a pescar com per

acollir les famílies que hi viuen.

A Kowloon, a l'eixida de Nathan Rd. i del centre comercial, es poden observar escenes d'autèntics i genuïns mercats on els cants de milers d'ocells es barregen amb l'olor de les gàbies on esperen per a ser venuts.

D'igual forma hi és fàcil contemplar els estranys articles, com poden ser les serps seques enrosquades, banyes de diferents animals, insectes, dents de peixos, closques de tortuga, un sens fi d'herbes, fongs i d'altres productes, que configuren un comerç dedicat a la cura de malalties tot seguint la medicina tradicional oriental.

MIRANT EL FUTUR

Hong Kong té la mirada posada en el dia del proper 1997 que passarà a ser propietat de la República de Xina... Un canvi que, a criteri dels habitants de Hong Kong no alterarà la vida dels seus ciutadans: "Tal volta els més rics se'n ressentescuen, però no la majoria". Això no obstant, són molts els que aleshores van sol·licitar el passaport britànic, tot mirant precisament el futur.

La resposta de les autoritats de la Xina a les demandes socials de liberalisme, que van acabar amb la matança de Tiananmen en 1989, produïren un ampli moviment de protesta a Hong Kong. Mo-

viment que s'hi va materialitzar amb manifestacions que van arribar a reunir 1 milió de persones. Tot i això, avui no sembla preocupant el canvi polític que es va forjant en el treball de les comissions xinesa i de Hong Kong, encarregades de dissenyar la viabilitat d'un gir no traumàtic, i que en res beneficiaria els interessos de la República Popular de la Xina. El Banc Nacional de Xina, qui millor encarna aquests interessos –i com a exemple–, s'ha fet construir a Central District l'edifici més alt de la ciutat: una agulla gegant de 315 metres d'altura que sembla mirar desafiant el repte del futur. Aquest colós avantguardista que guarda al seu interior tones i tones de marbre, contrasta vivament pel luxe amb la realitat del país que econòmicament representa.

Pujant en funicular a Victoria Peak al capvespre, la fastuositat de la vista mostra, des del cim de la muntanya, el relleu dels edificis que semblen emergir de la mateixa mar esquincada pel solc de les embarcacions que –acordes al to que domina a Hong Kong– solquen l'estret que separa l'illa de la península. Mentre les àguiles dominen el paisatge urbà, un avió cada minut realitza la complicada maniobra entre els edificis per aterrar un altre grup de turistes i homes de negocis, àvids de sensacions fortes.

Pablo Sanjuan